

gennem Fællesudvalget og Arbejdsraadet. Ministerens suveræne Skøn i saa Henseende til sidst er altsaa ikke bundet. Det er den ene Vej. Den anden Vej, som Betænkningen særlig gør opmærksom paa, er den, at Mesterorganisationerne, der skildres for os som en stærk Organisation, der i høj Grad tager Solidaritetshensyn i Betragtning, kan faa Lejlighed til, hvilket vi vil finde meget rimeligt, men ikke har stillet noget Ændringsforslag om, overfor Ministeren at udtale sig angaaende en saadan Benyttelse af Dispensationen, som kan forekomme uheldig overfor Kolleger. Nærmere kan efter Udvalgets Anskuelse en Lov ikke komme denne Sag, end at der gives Lejlighed for de øvrige kompetente Myndigheder til at forelægge Sagen for Ministeren i Overgangstiden, og at Mesterorganisationerne, naar Overgangstiden er forbi, naar de to Maaneder er forløbet, naar Dispensationer er givne, har Indseende med og faar Lejlighed til overfor Ministeren at udtale sig om, hvorvidt der er særlige Grunde, som gør, at denne Dispensations Udnyttelse ikke bør fortsættes, da den overskrider, hvad man passende kan tillade under Hensyn til de konkurrerende Virksomheder af samme Art.

Jeg tror ikke, jeg har mere at tilføje om dette Forhold. Jeg vil, da der yderligere er store vigtige Sager paa Dagsordenen i Dag, haabe, at Mindretallet anerkender, at jeg har gjort i alt Fald et hæderligt Forsøg paa ganske objektivt at fremstille Strømningerne i Udvalget, saa at vi maaske hurtigt kan komme igennem denne Debat.

Jensen-Sønderup: Som den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) allerede har bemærket, er Lovforslagets Form en saadan, at det, naar man stiller Ændringsforslag til Lovforslagets Paragraffer, er overordentlig vanskeligt at blive klar over, hvad de paagældende Ændringsforslag tager Sigte paa. Ordføreren har specielt gjort opmærksom paa, at dette i alt Fald gælder det Ændringsforslag, der af et Mindretal er stillet under Nr. 1 til Lovforslagets § 1. Den ærede Ordfører har allerede fremhævet, at det, som Ændringsforslaget tager Sigte paa — for det er rigtigt nok stillet — er, at Mindretallet ikke ønsker at være med til at forbyde den Bager, der ikke beskæftiger fremmed Arbejdskraft, at arbejde i sit Bageri paa en hvilken som helst Tid af Døgnet han nu selv maatte ønske. Mindretallet mener, det er at gaa alt for vidt i Retning af at indskrænke erhvervs-

drivendes personlige Ret til at beskæftige sig, som de selv vil, hvis man uden videre siger, at der skal være 8 Timer af Døgnet, hvori de ikke har Lov til at arbejde i den Virksomhed, som de selv driver og ikke har bedt andre om at hjælpe dem med. Det er at gaa for vidt at sige: Vi maa ganske vist indrømme, at du selv alene driver den Virksomhed, men vi holder alligevel paa, at der er visse Timer i Døgnet, hvori du ikke maa være beskæftiget i din Virksomhed. Vi er ængstelige for dette specielle Forhold, men navnlig for i al Almindelighed at gaa saa langt i Retning af at indskrænke den enkelte erhvervsdrivendes Frihed, og jeg vil meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1. Jeg vil gerne erkende, at der egentlig ogsaa burde være et Ændringsforslag, som gik ud paa at stille de erhvervsdrivende, som har fremmed Medhjælp, paa samme Maade, saaledes at de ganske vist ikke havde Lov til at beskæftige denne Medhjælp, men derimod selv maatte beskæftige sig i deres egen Virksomhed. Havde der foreligget et Ændringsforslag — jeg tør ikke sige: Havde der kunnet stilles et saadant Ændringsforslag, det kunde der maaske, men det vilde være overordentlig vanskeligt —, saa vilde Mindretallet under Nr. 1, paa hvis Vegne jeg taler, sikkert have tiltraadt det. Paa den anden Side vil jeg sige, at der dog er nogen Forskel mellem den erhvervsdrivende, der ikke beskæftiger fremmed Medhjælp, og den, der gør det. Denne sidste er nødt til at finde sig i visse Forhold, som er en Følge af, at man fra det offentlige Side finder det nødvendigt at iværksætte visse Beskyttelsesforanstaltninger for dem, der skal arbejde som Lønarbejdere. Man kan derfor ikke helt slaa dem sammen under eet og sige, at det er det ene Sted som det andet. Men der er dog saa megen Berøring imellem dem, at jeg tror, at Mindretallet under Nr. 1 vilde have sluttet sig til et saadant Ændringsforslag, hvis det havde foreligget.

Det samme Mindretal er ogsaa med i det Mindretal, der har stillet Ændringsforslag Nr. 2, det, der omhandler Brødfabrikernes Ret til, forsaavidt de har kontinuerlig Drift med 3 Holds Arbejdskraft, at arbejde 24 Timer i Døgnet, dog selvfølgelig kun forsaavidt angaar Fabrikation af Rugbrød; men da et andet Medlem af dette Mindretal, som er langt bedre inde i de Forhold, der vedrører Bagerierne, saa vidt jeg ved, nærmere vil begrunde dette Ændringsforslag, skal jeg ikke opholde